

Vergaderjaar 1991-1992

22 520

Aanpassing van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen (Stb. 1984, 269) aan de Derde richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven, van 14 mei 1990 (PbEG L129)

Nr. 6

VERSLAG

Vastgesteld 8 mei 1992

De vaste Commissie voor Justitie¹, belast met het voorbereidend onderzoek van dit voorstel van wet, heeft de eer van haar voorlopige bevindingen als volgt verslag uit te brengen. Onder het voorbehoud dat de regering de gestelde vragen en gemaakte opmerkingen tijdig zal hebben beantwoord, acht de commissie de openbare beraadslaging over dit voorstel van wet genoegzaam voorbereid.

De leden van de C.D.A.-fractie zeiden dat maatregelen om de positie van de benadeelden bij verkeersongelukken te verbeteren in het algemeen op hun steun konden rekenen. Het was deze leden echter nog niet geheel duidelijk welke systematiek de bewindsman voor ogen stond. Uit de negende overweging bij de richtlijn valt af te leiden, dat wanneer benadeelde A meent dat zijn wederpartij B aansprakelijk is, hij B aansprakelijk stelt, doch wanneer hij van B bijvoorbeeld binnen 14 dagen niets hoort c.q. van hem bericht krijgt dat B zich niet aansprakelijk acht voor de geleden schade omdat hij van oordeel is dat hij het ongeval niet veroorzaakt heeft, A het Waarborgfonds kan aanspreken waarop dit orgaan, zoals in deze overweging wordt geformuleerd, beter dan het slachtoffer in staat is verhaal te nemen op B. Het orgaan, het Waarborgfonds neemt de behandeling van de zaak als het ware over. Het vorengaan is niet in overeenstemming met de interpretatie die de Hoge Raad aan de onderhavige wet geeft namelijk dat de schuld van B eerst vast moet staan voor deze een beroep kan doen op het Waarborgfonds. Deze leden vroegen dan ook of het niet gewenst is rechtdoend aan het doel en de strekking van de richtlijn om de wet op dit punt te wijzigen. In het verlengde hiervan vroegen deze leden of artikel 4 van de onderhavige richtlijn wel juist is geïmplementeerd nu slechts voorzien is in een verwachte aanpassing van Schaderegeling Schuldloze Derde. Is het niet beter deze zaak ook in de wet vast te leggen. Nu door de ontwikkeling van de jurisprudentie het Nederlandse recht moet worden toegepast alswaare artikel 4 ingeplant, eist toch de duidelijkheid voor de burger dat dit ook zijn werking vindt in de wettelijke regelgeving.

¹ Samenstelling:

Leden: Stoffelen (PvdA), Gualthérie van Weezel (CDA), V. A. M. van der Burg (CDA), Lauxtermann (VVD), Schutte (GPV), Krajenbrink (CDA), Korhals (VVD), Wiebenga (VVD), Laning-Boersema (CDA), Vermeend (PvdA), Brouwer (Groen Links), Kohnstamm (D66), Wolffensperger (D66), ondervoorzitter, Swildens-Rozendaal (PvdA), voorzitter, Van Traa (PvdA), Soutendijk-van Appeldoorn (CDA), Van de Camp (CDA), Biesheuvel (CDA), Jurgens (PvdA), Koffeman (CDA), Kalsbeek-Jasperse (PvdA), Zijlstra (PvdA), M. M. van der Burg (PvdA).
Plv. leden:

Apostolou (PvdA), Tegelaar-Boonacker (CDA), De Hoop Scheffer (CDA), Rempt-Halmmans de Jongh (VVD), J. T. van den Berg (SGP), Koetje (CDA), Dijkstra (VVD), Te Veldhuis (VVD), Van der Heijden (CDA), Schoots (PvdA), Sipkes (Groen Links), Scheltema-de Nie (D66), Groenman (D66), Van der Vaart (PvdA), Middel (PvdA), Bijleveld-Schouten (CDA), Doelman-Pel (CDA), Hillen (CDA), Stemerding (PvdA), Vreugdenhil (CDA), Leerling (RPF), Van Nieuwenhoven (PvdA), Van Heemst (PvdA).

De leden van de PvdA-fractie hadden met instemming kennis genomen van het voorstel tot aanpassing van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen aan de derde richtlijn.

Toch waren bij hen enkele vragen gerezen, waarop de summiere memorie van toelichting geen antwoord had gegeven. Zo vroegen zij, nu het «aanwijzen van een gebied» gezien de veranderde situatie in de Bondsrepubliek Duitsland niet meer aan de orde behoeft te komen, waarom niet tevens de derde volzin van artikel 3, derde lid wordt geschrapt, een vraag die mede betrekking heeft op artikel 25, tweede lid. Nu in de aanhef van het wetsvoorstel verwezen wordt naar het Staatsblad 1984, 269 had het deze leden bevreemd dat onder D. punt c. wordt voorgesteld het cijfer «3» te wijzigen in «2», nu in de tekst in genoemd Stb. 1984, 269 slechts sprake is van artikel 4, eerste en tweede lid.

Een zelfde opmerking van deze leden betreft het toevoegen van een vierde lid aan artikel 25, dat blijkt de in genoemd Staatsblad weergegeven tekst slechts twee leden telt. De leden van de PvdA-fractie vroegen of het de bedoeling is dat inderdaad het tweede lid van artikel 4, dat het uitsluitend van schade, voortvloeiend uit deelnemen aan snelheidsritten en -wedstrijden en dergelijke regelt, vervalt. Of had de staatssecretaris artikel 4, eerste lid onder b. voor ogen, dat bepaalt dat de verzekering niet behoeft te dekken de aansprakelijkheid voor schade, toegebracht aan de echtgenoten, alsmede de bloed- en aanverwanten van de onder a. genoemde personen?

Is dit laatste het geval, dan zal schrappen van dit onderdeel van artikel 4 met zich meebrengen dat de aansprakelijkheid voor de schade die de daarin genoemde personen als inzittenden oplopen door de verzekering wordt gedekt. De verzekering behoeft toch niet te dekken de aansprakelijkheid voor schade die – in geval van overlijden van de bestuurder – aan deze personen als nabestaanden wordt toegebracht, zo meenden deze leden.

Nu wordt voorgesteld in het derde lid van artikel 26 «derde» te vervangen door «tweede», wilden de aan het woord zijnde leden er op wijzen dat deze wijziging, uitgaande van de tekst zoals neergelegd in Stb. 1984, 269, overbodig is.

De leden van de VVD-fractie hadden met veel belangstelling kennis genomen van het wetsvoorstel dat ertoe strekt uitvoering te geven aan de derde richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de aansprakelijkheidsverzekering voor motorvoertuigen. Met de derde richtlijn wordt de weg ingeslagen van een nog verdere reductie van de verschillen in de omvang van de door de verplichte wettelijke aansprakelijkheidsverzekering verstrekte dekking. De enerzijds nog verdergaande harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Statens en de versterking anderzijds van de positie van het slachtoffer ten opzichte van de verzekeraar van wettelijke aansprakelijkheid en het orgaan dat de verkeersschade vergoedt indien er een burgerrechtelijke aansprakelijkheid bestaat en het motorrijtuig dat de schade heeft veroorzaakt niet verzekerd was of niet kon worden geïdentificeerd konden op instemming van deze leden rekenen. Zij beperkten hun bijdrage derhalve tot een aantal beknopte vraagstellingen. Kan de Schaderegeling schuldloze derden uiteen worden gezet tegen de achtergrond van een verkeersongeval waarbij behalve verzekeringnemer twee buitenlandse gekentekende motorrijtuigen zijn betrokken wier verzekeraar van de wettelijke aansprakelijkheid voor motorvoertuigen in dienstverrichting werkzaam is vanuit de lidstaat van vestiging. Kan worden aangegeven welke verschillen in de omvang van de door de verplichte wettelijke aansprakelijkheidsverzekering verstrekte dekking nog bestaan na de implementatie van de

onderhavige richtlijn? Tenslotte vroegen de leden van de VVD-fractie, zulks in het licht van artikel 8c van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, welke stappen de Nederlandse regering gaat nemen jegens de Lid-Staten die op 31 december 1992 hun nationale bepalingen niet aan de richtlijnen hebben aangepast, ten gevolge waarvan de Nederlandse motorrijtuigassuradeuren internationaal gezien in een nadeliger concurrentiepositie komen te verkeren.

De voorzitter van de commissie,
Swildens-Rozendaal.

De griffier van de commissie,
Coenen.